

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iarnii 11. — Administrația: Str. Cismădiei 3.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În Bucuresci

primește abonamente D. C. Pascu, Str. Lipskani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Cu 1-a Ianuarie v. 1890

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regula și expediția a foii.

Domniile abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domniile abonati vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului „Tribuna“.

Framântările din România.

I.

* Viua interesare, cu care concetățenii noștri români urmăresc desfășurarea evenimentelor din România, e precă de firească, pe atât de legitimă, deoace-ce în România e centrul vieții noastre culturale și astfel acolo se chivernisește o parte însemnată din interesele comune tuturor Românilor. Avem dar' și noi Români din țările coroanei ungare nu numai dreptul de a ne pronunța asupra unora din cestiunile, pe care frații noștri de preste Carpați ei singuri sunt chemați a le rezolva, ci chiar și datoria de a stăruî, ca atunci, când vorba e de interese culturale, frații noștri să nu aibă în vedere numai statul român, ci întregul neam românesc.

Sunt cu toate aceste nedrepti aceia, — unii amici, ear' alții adversari ai noștri, — care ne fac o vină din reserva, pe care ni-am impus-o în timpul celui din urmă an față cu framântările din România și mai ales față cu cestiunea dării în judecată a guvernului presidat de Ioan Brătianu.

Trebuia să ne impunem reserva aceasta, fiindcă ne aflăm în fața unui public preocupat.

Ioan Brătianu e astăzi aici la Români din țările coroanei ungare cel mai cunoscut, mai iubit și mai cu autoritate dintre oamenii de stat ai României. Căci în timpul celor din urmă câteva

decenii totdeauna, când s'au petrecut în România evenimente hotărâtoare, Ioan Brătianu se afla, dacă nu în fruntea mișcării, între conducătorii ei. Astfel Români din țările aceste, care privesc lucrurile din oare-care depărtare, au ajuns în cele din urmă să-și facă gândul, că Ioan Brătianu e cel mai autorizat și mai destoinic reprezentant al Românilor, un om providențial, cum a dîs unul din concetățenii iluștri ai sei.

Atunci dar', când vorba e de Ioan Brătianu, noi, aici la Sibiu, nu putem să ne pronunțăm decât contra celor ce îl combat, căci altfel ne-am pune în conflict cu simțământul comun al concetățenilor noștri români, ceea-ce, — chiar admitând, că altul e simțământul nostru personal, — nici nu voim, nici nu trebuie să facem.

Nu ne rămănea dar' decât să susținem și noi pe Ioan Brătianu față cu cei ce îl combat, și nici un om rezonabil nu va pretinde, că ni-se cuvenia să o facem aceasta.

Atunci, când Ioan Brătianu s'a retras din fruntea afacerilor, cercurile române de aici au fost cuprinse de un fel de spaimă. Căci schimbarea aceasta trebuia să aibă rațiuni de o extremă gravitate în viața statului român, și tot Românul se întreba cuprins de îngrijire: Ce va urma mai departe?

Rolul nostru se mărginea în a ține pe publicul nostru în curent despre ceea-ce urmează mai departe.

Tot numai acesta a rămas rolul nostru și după-ce s'a luat inițiativa pentru darea în judecată a cabinetului Ioan Brătianu.

Nici unul dintre oamenii de stat ai României n'a stăruî pe față și cu toată hotărârea pentru darea în judecată, ear' în sarcinarea de a aduna dovedile de inovăție au primit-o numai nisece oameni, care aici la noi sunt parte necunoscuți, parte mai mult ori mai puțin urgisiți.

Singurul reprezentant cunoscut și aici la noi al dării în judecată e dl Nicolae Blaramberg, și pentru Români din țările coroanei ungare un Nicolae Blaramberg, pus ca acusator în fața unui Ioan Brătianu, nu poate să fie decât un năpăstuitor plin de răutate ori un agent al dușmanilor neamului românesc.

Și nu va pretinde nici un om rezonabil, că ni-se cuvenia nouă să o dîcem aceasta.

Pământul românesc, mănos prin firea lui și muncit de un popor deprins cu greul vieții, mai multe veacuri de-a rândul a fost prada veneticiilor, care au risipit bogățile țării, în care găsiseră

adăpost, și au stricat moravurile poporului ce-î primise cu brațele deschise. Abia de vre-o patruzeci de ani Români sunt ei înșiși stăpâni în țeara lor. Înțiruirea musulmană, cea bizantină și cea muscălească, ai căreia purtători erau acei venetici, „pătura superpusă“ a lui Eminescu, au adus societatea română de preste Carpați la atâta decadență morală, încât inima ni-se umple de adîncă durere, când vedem ușurătatea, cu care frații noștri trec și astăzi preste cestiunile de moralitate publică și privată. Căci prezentul nu e numai pregătirea viitorului, ci totodată și continuățiunea trecutului, și numai printr'o lucrare stăruitoare și îndelungată a Românilor va pute să fie scăpată societatea română de relele învături, pe care le-au adus veneticii adăpostiți în mijlocul ei.

Pentru noi afacerea dării în judecată a cabinetului Ioan Brătianu e o parte din lupta dintre trecut și viitor, și atunci, când oameni ca N. Blaramberg și I. Brătianu sunt puși ca acusat și acusator față în față, nu e vorba numai de situațiuni politice, ci de temelile întregii vieți sociale.

Căci ceea-ce-î face pe Români din țările coroanei ungare să-î pună pe Ioan Brătianu atât de sus, nu sînt numai faptele politice, pe care le-a săvîrșit, ci totodată și exemplul strălucit, pe care 'l-a dat generațiunilor viitoare prin viața sa privată, ca chivernisitor al averii sale, ca soț, ca părinte, ca om între oameni.

Pentru noi, „Mocaniii“, care sîntem plugari și păstori, ori ficiori de plugari și de păstori, deci oameni cu vederi mai mult ori mai puțin patriarhale, cele mai strălucite virtuți ies la iveală în viața familiară și om vrednic de stimă și de iubire e mai presus de toate acela, care își chivernisește bine averea, se preocupă de bunul traiu al familiei sale și veghiază neadormit asupra creșterii copiilor sei. Rămănem deci cuprinși de o sfioasă mirare, când aflăm, că în mijlocul unei societăți cu deprinderi foarte deosebite de ale noastre același Ioan Brătianu, pe care îl scim conducând toate mișcărilor mari ale țării lui și purtând una din cele mai grele sarcini publice, acasă la el își petrece viața ca noi, nu în saloane splendide iluminate, nici dând mese bogate, ci sub un acoperământ modest și la o masă frugală, ostentind pentru-ca din holda lui să iese cele mai bune grâne, în viaa lui să rodească cea mai nobilă viță, în grădina lui să sporească cele mai alese soiuri de poame și conducând el însuși în înțelegere cu soția sa educațiunea numeroșilor sei copii și instrucțiunea lor, pentru-ca din casa lui societatea să pri-

mească cei mai buni oameni. Pe el 'l-am ierta și noi, dacă, preocupat de soartea țării sale, și-ar neglija propria sa familie; însă el însuși nu s'ar ierta, fiindcă ține să arete prin viața sa, că cele mai de căpetenie sînt datorile, pe care omul le implinesce în propria sa casă.

Aceasta e ceea-ce ne face să-î punem mai presus de toți: el este cum noi credem că trebuie să fie omul și cum cei mai mulți dintre noi nisece a fi, e omul, pe care-î arătăm copiilor noștri, dîcîndu-le: *Așa să fii!* Căci, preocupați de învățăturile primite dela părinții noștri, noi sîntem tari în credința, că acela, care e bun soț și bun părinte, nu poate să fie decât bun om, bun cetățean, bun Român.

Prin această prismă a preocupărilor noastre vedem noi toate faptele lui politice, și de aceea nu le judecăm, ci le primim de bune, fiindcă el e cel ce le-a săvîrșit. Și chiar dacă am sta la îndoaie, ne împăcăm mai bucuros cu gândul, că nu sîntem în stare să înțelegem, decât ce să admitem, că vre-un alt om ar fi putut să facă în aceleași împrejurări un lucru mai bine ca omul preocupărilor noastre. El, — dîcem noi, când ne aflăm în strimțorare, — poate să greșească, fiindcă e om și cu oamenii lucrează, dar' alții mai virtos ar fi greșit, dacă s'ar fi aflat în pozițiunea lui.

Vedînd astfel lucrurile, noi nu putem să judecăm faptele, fiindcă ni-e prea mare omul ce le săvîrșește.

Nu putem mai ales, când acusațiunea e susținută de domnul Nicolae Blaramberg, un om, pe care cei mai mulți dintre noi îl cunosc numai decănd cu palma, pe care a primit-o la „Sosele“ dela fratele unei femei oneste, care e soția unui om distins și de cea mai bună reputațiune.

Pentru noi acest fiu al unui Olan-dez, venit într'o invasiune muscălească pe pământul românesc și căsătorit aici cu o domniță, e cel mai bine conservat tip din timpurile trecute, un om, care nu poate să acuse pe nimeni, nu, chiar nici dacă n'ar fi primit acea palmă în nisece împrejurări, despre care aici la noi numai în cele mai intime cercuri de bărbați și numai șoptind s'ar pute vorbi.

Lucrurile însă nu se petrec aici la noi, ci în mijlocul unei societăți, care s'a ridicat mai presus de preocupățiunile, care ne stăpînesc pe noi, și care nu-î judecă pe oameni după ceea-ce ei sînt în halat la ei acasă, ci după-cum ei se prezentă după-ce 'și-au pus fraciul. În societatea aceasta nu există scrupulele, pe care ni-le facem noi, și

dacă un oare-care Nicolae Blaramberg are dreptate, poate și el să fie acusator.

Da, poate, căci dreptatea covîrșește totul.

Și e totuși ceva grozav de dureros în gândul, că omul acesta a putut să aibă în mijlocul României ajunse regat independent mulțumirea de a aduna dovedile pentru vinovăția celor-ce atât de mult au ostenit pentru reîntemeierea vieții românești.

De ce aceasta!?

Care va fi compensațiunea ce 'i-se dă românirii pentru durerea aceasta?

Viitorul ei singur poate să ne deie răspunsul.

Nouă însă nici acum, nici în viitor nimeni nu poate să ne facă o vină din reserva, pe care ni-am impus-o față cu această încercare de a mînji câteva din paginile frumoase ale istoriei române.

Ioan Brătianu este om și a condus afacerile publice ale țării sale în cele mai grele împrejurări. Preocupat de interesele mari, pe care le avea în vedere, silit de intrigi ascunse și de situațiuni parlamentare, amăgit de oamenii sei de încredere ori stăpînit de slăbiciuni omenești el a putut să abuzeze de putere ori să treacă cu vederea abuzul făcut de alții și astfel se strice, când putea să folosească, se dărîme, când putea să zidească.

Admițînd, că putea să facă și mai bine decum a făcut, admițînd, că contemporanii lui sînt competenți a-î judeca, admițînd, că interesele naționale cer, ca el să peară aureola, de care n'ar fi vrednic, nu oameni ca Nicolae Blaramberg, ci cei mai buni și mai bine veduți dintre contemporanii sei aveau să-î dovedească vina și să-î ceară osândirea.

Că domnul Nicolae Blaramberg a fost deci seos în primul plan, aceasta ni-e destul, ca să scim, că nu e aici vorba de darea în judecată a cabinetului Ioan Brătianu, ci de cu totul altă ceva, de vre-un lucru, pe care numai oameni ca Nicolae Blaramberg pot să-î facă.

Noi, nesciînd care anume poate să fie lucrul acesta, nu puteam, cum nu putem nici astăzi să ne facem o idee lămurită despre importanța framântărilor ce se petrec în România; n'avam dar' nici să vorbim despre lucruri, pe care n'am ajuns încă să le înțelegem. — Ceea-ce dîcem astăzi e în tot cazul pentru ori-și-ce om cu judecată destulă dovadă, că nu din preocupare pentru alți oameni de stat ai României ni-am impus reserva și că, ori-și-care ar fi înclinările personale ale noastre dintre noi, ori-și-care legăturile noastre literare, în cestiuni politice numai sim-

FOIȚA „TRIBUNEI“

Din lume.

Schită de Oreste.

(Urmare.)

După câteva urmare așa se deschise și intră cu pași lini, dar' grăbiți, un copilăș ca de 12 ani. Slab, de erau numai oasele și pelea pe el, îmbrăcat în nisece haine cărpice și rupte, desculț, cu mâinile murdare, cu fața galbînă, cu ochii încrușiți, cu părul încalcit, de credea, că de un an de zile nu se mai pieptenase, — își era silă să te uita la el.

Copilașul lăsa ușa deschisă, se oprî lîngă masa din mijlocul odăii tremurînd, plin de frică și cu privirea spăriată.

„Pone puturos ce ești, n'ai auzit când te-am strigat? — „Ba am auzit, dar' mama...“ „Ce mamă-ta? De mine ai să ascuți, nu de mamă-ta! Auzitu-m'a! Pleacă și-î spune să-î mi frigă carne dela coastele cele moi, apoi te du la baci-tu Lae și-î chiamă aici. Plecat-ai!“ După-ce ieși copilașul, Ioța mai supse odată din ulcior și se uită la fereastră. — „Eară lasă laptele în fereastră... ho... odată... ti!... bine că-î adusei aminte... o să-î spun și lui Lae, — facem o comedie cu Soca lui Țiru de ridem 3 săptămâni. Și ea-și ține laptele în fereastră... le învătăm noi mînte... ho, ho... dar'...“

Copilașul se întoarce și-î spuse, că baci-seu Lae nu poate veni, fiindcă are mult de lucru.

— „Să te duci și să-î spui, că am o treabă mare cu el.“

Și îmbrăcîndu-se Ioța, se întreba, că ce lucru va fi avînd Lae de nu vine.

— „Mă Ioța, de ce m'ai chemat?“ dîse Lae rîstînd, trîntînd ușa. — „Bine că veniși Lae, că avem să facem o comedie... „Apoi pentru o comedie m'ai opăcit tu dela lucru?“ — „Taci, mă Lae, că ridem...“ — „Du-te dracului, nărodule, dar' nu scii, că mîne-i Marți și că-î și țîrg la Dobra și trebuie să tain pei...“

„Trimiți pe Loti la Dobra?“ — „Ba, mă duc eu!“ — „Scii ce, mă Lae, ascultă-mă pe mine și lasă să se ducă Loti la Dobra, rămăi tu acasă?“

„Da cum pot s'o mîn pe ea, scii, că toamna drumurile sînt rele, și apoi dealurile Coșavei și Coșavitei trebuie să le urce pe jos, ear' ea-i muiere grea...“ — „Eh, că destul te-ai chinuit tu până acum, luînd dealurile în piept și lovindu-te cu capul de arnice, las' să-î mai frîngă și ea oasele, că și așa nu lucră cât e lungul anului nimic, — mai cruț-te și tu...“ — „O să mă gîndesc“, — dîse Lae cu glasul omului, care în fundul inimii a primit sfatul, dar' nu vrea să se deie pe față, că ascultă.

„Da, rămăi Lae acasă, că tot n'o să te îmbogățesci tu dela un țîrg, apoi Iulia se

duce la Timișoara și o să trăim un cias fără necaz, — acum mai șezi puțin, că am dîs să ne frigă carne“, — grăi Ioța, închinînd cu rachia.

„Nu pot, Ioța, lasă până după ameață“, — dîse Lae și înghiți din rachie odată pentru de două-ori.

„Adecă o trimiți pe ea la Dobra?“ — „Pe ea, că e tot atîta...“

Lae plecă să-î vadă de lucru, ear' în casă intră copilașul, aducînd într'un blid atîta friptură, cât s'ar fi săturat doi oameni hemeșiți cu ea. Încet puse el blidul pe masă, se trase doi pași înapoi și privia când la friptură, când la Ioța. Birtașul se uită la friptură și 'i-se umplură narile. — „Cine a fript carnea, poncule?“

„Chirieșița?“

„Apoi mamă-ta?“

„Ea a plecat la Timișoara!“

„Așa... de ce n'ai spus dar' chirieșiței să frigă carnea cum îmi place mie, jumătate cu sînge?“

„Că 'i-am spus, dar'...“

„Hm! Și adecă mamă-ta a plecat?“

„Plecat!“

„Și n'a dîs să-î mi spui ceva?“

„Nu!“

„Și ție tu 'ți a spus nimica?“

„Nu!“

Vedî Mihai, mie nu-î mi spui nimica, de pîrft mă păresci mamă-ta, îi spui toate!“

„Că eu nu-î spun nimica.“

„Apoi care-î spuneți, tu ori Vasi?“

„Este că Vasi mă păresce?“ — Nu-î mi iei carne, na, taie-ți. — Este, că tu nu-î spui? Nu minți, că Vasi 'mi-a spus tot!“ — „E, că Vasi spune toate, el te păresce“, — grăi copilașul îmbrucînd cu neșat din carne, — „o, el spune toate, toate, numai eu n'am spus nimic nici-odată... nu țeu, nico Ioța.“

„Bine Mihai, vedî așa, acum 'mi-e drag de tine și nu te mai bat, — sature-te bine, că eu nu mai mînănc, — dar' de ce s'a dus mamă-ta la Timișoara, este că să-î cumpere cereci?“ — Ba nu, s'a dus să bage bani în șparcasă...“

„Hm, adecă asta n'am putut-o scoate dela ea... se ascunde de mine... îi frică... bine că scii...“

Decătră seară veni Lae.

„Bine că ai venit“, — îi dîse Ioța, — „era să trimit după tine.“

„Că nu m'ai fi găsit acasă... am încercat cocia la Trica lui Delmeș, — să-î fi luat dracul, ăla n'are ștreanguri, ăla n'a adus, ear' eu nărodul de mine tot dau la ștreanguri, și când e la descărcat, ia ștreanguri, dacă ai de unde... Ioța aduse rachie și amîndoi se puseră la masă.

„Dacă îți sciu eu, Lae, și pe mine m'au cătrînit ei destul... După-ce închinăru de vre-o câteva-ori veni tatăl lui Ioța, un om

cam de vre-o 70 de ani. Dacă ar fi fost mai tînr și mai înalt, ai fi crețut că-î Ioța, așa sēmănu de bine.

„Dete „bună seara“ și se puse la masă cerînd un ciocan de rachiu.

„Ce? Nu 'ți-s'au uscat peile?“ — întrebă el rîdînd pe Lae. Lae înțelese bațjocura și-î măsură cu ochii.

„S'au uscat ale lui Feri, dacă nu s'au uscat ale mele.“

„Numai Feri nu e prost ca Vasi meu să-î dee?“

„Că Vasi ear' e ca d-ta de cumintă.“

„Cum e, cum nu e, dar' el e mîne în Dobra și în birt ca tine.“

„El în Dobra și muierea îi mătură orașul...“

„Da, se poate lua de mîna cu a ta.“

„Dacă n'ar fi în Dobra — „La — na, că te umple de spor...“ (Va urma.)

Cersitoarea dela Pont des Arts.

— Novell —

de Wilhelm Hauff.

(Urmare.)

După câteva ciasuri, când tînrul merse și el în grădină și întreabă de Iosefina, 'i-se spuse, că s'a dus la pastorul. El merse în filerie și se așeză cu inima palpitătoare pe bancă. „Să vedă“, dîse el, „mai ar ființa aceasta, care mă încungiură atât de misterios, vre-un al treilea semn pentru mine? Am să mă calc

tământul comun al concetătenilor noștri români determină atitudinea noastră.

Ar fi o rușine pentru Românii ași în viață, dacă Ioan Brătianu n'ar primi cea mai strălucită satisfacție pentru insulta ce 'i-se face: să fim noi Românii din țerile coroanei ungare convingși, că țeara, care atât de repede s'a scuit ridica, nu va aștepta să cerem noi satisfacțiunea aceasta, ci 'i-o va da atunci, când va fi sosit timpul, chiar și dacă noi am sta alături cu acuzatorii.

Intre Maghiari și Ruși.

(*) Pământul Ardealului este frământat cu sânge omenesc. Și câți stăpânitori a avut Ardealul în toate timpurile, chiar până în ziua de astăzi, cu toții au ținut la Ardeal ca la ochii din cap. Ear' în timpul mai nou cea mai multă paradă au făcut Ardealului compatrioții noștri maghiari. Uitănd cu totul, că Ardealul e al Ardelenilor, compatrioții noștri maghiari și-au permis luxul de a tracta pe Românii și Sași ca pe sclavii acestui pământ. Din această cauză relațiile de bună frățietate dintre noi și Maghiari au devenit din ce în ce mai nerealisabile, așa că astăzi, după cele ce vedem că se petrec, trebuie să ne întrebăm: care va fi sfârșitul acestor colosale neînțelegeri?

Pe pământul Ardealului se lovesc interesele vitale strategice și politice ale celor două popoare, ale Românilor și ale Maghiarilor. Poporul român încă niciodată până astăzi nu s'a aflat îndemnat să exploateze cestiunea Ardealului așa, după-cum s'ar fi cădat. Și precând în forma aceasta se purtă Românii, mai cutezători, dar' mai puțin practici au devenit Maghiarii. Cestiunea Ardealului începură Maghiarii a o tracta din punct de vedere politic-maghiar ca o condițiune de viață pentru poporul maghiar. Din momentul, în care Maghiarii au început a tracta astfel cestiunea Ardealului, pentru noi Românii, ca și pentru Sași, cestiunea Ardealului a format un punct cardinal al politicii pentru existența noastră națională.

Este destul, dacă constatăm conflictul ivit și care durează încă, pentru-ca să se scie, că Maghiarii nu dorm și nu vor dormi nici-odată pe laurii Ardealului. Cu cât le sunt opintirile de ași mai mari, cu atât mai tare se depărtează de noi, ear' înstrăinați de noi, se înstrăinează și de politica ardelenească. Ear' politica ardelenească nu a fost nici-când ungurească.

Că se încearcă astăzi Maghiarii în oarbă lor trufie să imprime în gândul și inima Ardelenilor „idea de stat maghiar“, nu este rău gust, — este însă nerealisabil. Și cu atât este această idee mai nerealisabilă, cu cât se lovesce în mod direct de politica tradițională a Ardealului. Ear' încât ne privește pe noi Românii, lovesce în orgoliul nostru național.

Precând Maghiarii cu forța voesc să imprime caracterul național al Ungariei, copleșind cu puterea ordonanțelor ministeriale ori-ce umbră de existență a Ardealului, pe atunci nu cu mai puțin gust privește preste creasta

Carpaților nemilosul Cazac cu sânge-roasa sa cnută.

Aici și de aici vine pericolul pentru neamul românesc. Poporul maghiar, numerice cu mult mai inferior nouă, nu numai că nu ne poate desnaționaliza, dar' prin înșaiși politica sa în mod cu totul involuntar trebuie să ajungă la convingerea, că maghiarismul este numai o sposală. Noi Românii din Ardeal și din celelalte provincii supuse Casei habsburgice ni-am păstrat în timpuri cu mult mai grele pentru noi caracterul nostru național. Compatrioții noștri trebuie să o scie aceasta. Ear' dacă nu voesc să se convingă, le spunem fără pic de genare: până când există la gurile Dunării actualul și bine închiegatul regat al României, Maghiarii și politica lor nu o să ne facă nici o daună; până când trecătorile Carpaților sunt în majoritatea lor, — aici în patria noastră, — în stăpânirea Românilor, care în veac și pururea nu vor înțelege „idea de stat“ a Maghiarilor, până atunci politica maghiară ca un ban fără de valoare, va ajunge desconsiderată și nu numai de naționalitățile nemaghiare, dar' de înșiși neașii Maghiarii.

Dacă însă vitrega soarte poate să aducă cu sine ștergerea neamului românesc din cartea popoarelor, atunci trebuie să se scie de mai înainte, că prăpădindu-ne, nu ne vom face o parte Nemți, o parte Maghiari, o parte Poloni, o altă parte Ruși. Nu! Sau ne vom face cu toții Nemți sau Ruși, — nici-odată însă Maghiari. Pentru-că în noi este cu mult mai multă putere de viață decât în Maghiari.

Afară de aceea maghiarismul influențează în mod direct mai mult asupra Românilor din Ungaria propriu zisă, în mod indirect asupra Românilor ardeleni... precând Românii din Bucovina și regatul român nu au nici în clin, nici în mână cu ideile maghiarismului.

Cu mult mai periculos este pentru noi slavismul reprezentat prin puternicia Rusiei.

Bine să fim înțeleși: „slavismul“ este pentru noi Românii sabia lui Damocle. Dacă așa este, atunci Maghiarii uită cu totul, că prin politica lor de maghiarizare ne expun nu numai pe noi pe Românii, dar' se expun și pe dinșii și expună rămâne și patria aceasta. Și precând între Maghiari, și Românii din Ungaria ies la iveală atari frecări, pe atunci în fața Rusiei rămâne o singură sentinela, regatul României. Ear' regatul român, prelungă toată forța ce posedă, este cu mult prea debil, decât ca singur să se poată opune colosului dela Nord și ideilor ce propagă acesta.

Punem cazul, că România ar căde cândva sub greutatea puterii Nordului, oare noi Românii de aici din Ardeal și Ungaria, vedând deslanțându-se puterea moscovită asupra României și vedând sleite puterile ei, vedând perdută conștiința națională dela frații noștri și vedându-ne și pe noi în pericolul peri-

rii, întrebăm: ne-am contopit în rasa maghiară?

Nu, nici-decât nu. Nici catolicismul Drului Lauran, nici amenințările soviniștii maghiare, nici ademenirile lor nu vor fi în stare a ne câștiga iubirea noastră. Pentru-că poporul maghiar îi lipsește cea manieră ademenitoare, care în mod cu totul involuntar te cucerese, te răpune.

Noi Românii, am spus-o în atâtea rânduri, nu urgisim pe Ruși, — cărora în cele din urmă puțin le și pasă de ura noastră, nu urgisim însă nici pe Maghiari, de care în zile de pericol avem reciproc lipsă, — voim ca la gurile Dunării și la Carpați să fim un stavilar puternic contra colosului dela Nord. Spre acest scop am solicitat pururea ajutorul maghiar, deșteptându-le și arătându-le pericolul ce ne amenință.

Maghiarii însă își ved perirea din partea Germanilor. Un neadever acesta!! Încă are să treacă multă apă pe Dunăre, până când elementul maghiar se va ved amenințat în existența sa națională decât germanismul. Nu Germanii, ci Rușii sunt inimici Maghiarilor și ai tuturor popoarelor mici din Orientul Europei. Maghiarii sau nu voesc să vadă aceasta, sau cu intențiunea facilitează Rușilor calea: spre realizarea mai timpurie a panslavismului.

Pentru noi Românii din țerile coroanei S. Stefan este de puțină importanță ceea-ce voesc Maghiarii. Ca Românii puși între Ruși și Maghiari, vom aștepta mai întâiu hotărârea confrăților noștri din România.

Ear' dacă elementul românesc, amenințat cu nimicire decât Maghiari și Ruși, va fi ajuns a alege între Maghiari și Ruși, ne vom face cu toții Ruși. Mai bine să ne mănânce leul decât muscele.

După-ce însă în aceste zile Maghiarii încep a arăta dragoste față cu Rușii, ne vedem îndemnați a întreba: Cine sunt panslavistii?

Cu altă ocaziune vom răspunde tot noi și la această întrebare.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 17 Ianuarie st. v.

Germania și cestiunea bulgară.

Diarul „Die Post“ polemizează cu „Novoie Vremia“ și dice, că limbajul pacinic al foii din Petersburg a fost cu satisfacție întâmpinat și toată lumea voia să concludă din el o schimbare a politicii țării. Satisfacția însă nu a fost durabilă; căci „Novoie Vremia“ continuă acum cu agitațiunile ei antigermane. Drept dovadă poate servi pildă un articol, în care „Novoie Vremia“ afirmă, că în afacerea împrumutului bulgar, Germania ar voi să înduplece pe Rusia a părăsi rezerva ei de până acum. Prin însinurea aceasta, diarul rusesc vrea să prezenteze politica germană astfel, ca-și-când ea ar voi să tragă pe sfoară sau să ducă în rădicire pe cea rusească. „Die Post“ asigură, că întreaga cestiune bulgară e pentru Germania, ca și până acuma, ce deservire indiferentă, și acesteia prea puțin îi pasă, dacă Rusia ia ori nu o inițiativă în cestiunea aceasta. Foia germană își termină articolul, de sigur in-

spirat, precum urmează: Dacă preste tot ni-am permite să dăm sfaturi politice rusești ori să ne exprimăm dorințe, pe aceste fără îndoială ni-le-am formula într'acolo, că ori-ce inițiativă pentru schimbarea statutului quo, despre a căruia îndreptățire vederile noastre poate nici nu difer de cele ale Rusiei, ar trebui precăt se poate să se amâne ori să se abandoneze cu deservire. Politica germană e însă foarte îndepărtată de ori-ce aspirațiune, de a sfătui pe Rusia a interveni în contra voinței sale în afacerile orientale ori a o seduce la o procedere în contra propriilor sale interese. Politica rusească după limbajul berlinez e un „ausgetragenes Kind“ și scie ea înșaiși ce voesc.

Conflictul anglo-portugez.

Predarea ultimului englez a urmat la 11 l. c. prin reprezentantul englez. Răspunsul s'a cerut în timp de 24 oare. În urma acesteia, consiliul de stat s'a întrunit la palat sub prezidența regelui. Ședința a ținut până la 1 oară dimineața și, după-ce consiliul de stat și-a exprimat vederile sale, guvernul a răspuns reprezentantului englez, că el trebuie să cedeze unei puteri ca Anglia și să dea ordin pentru retragerea trupelor sale din Shiré și Mașona. Guvernul a demisionat totodată, ear' regele 'i-a primit demisiunea și a însărcinat cu formarea noului cabinet pe Serpa Pinertel, pe conducătorul ambelor fracțiuni ale partidului de regenerațiune.

CRONICĂ.

Din cauza sfintei srbători de mână numărul proximal „Tribunei“ va apăre numai luni seara.

Dela Curte. O foaie berlineză aduce scirea, că Maiestatea Sa Monarchul nostru a trimis ca dar împăratului german cu ocaziunea schimbării anului 10.000 cigări Virginia de cea mai fină calitate; asemenea dar au primit țarul Alexandru al Rusiei și regele Umberto al Italiei. Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină și Archiducesa Maria Valeria vor sosi la 2 Februarie pentru petrecere mai îndelungată în Budapesta, de unde vor pleca în primăvară la Wilsbaden. — Căsătoria Archiducesei Valeria cu Archiducele Francisc Salvalor, după-cum se sună în cercurile Curții, va avé loc la 18 August a. c. n. în Ischl.

Numiri. Ministrul reg. ung. de culte și instrucțiune publică a numit pe inspectorul școlar Iosif Millig din Arad vizitator școlar pentru școlile populare gr.-or. române și srbesci de pe teritoriul aceluia oraș. — Procurorul-suprem din Budapesta a numit scriitori, la procuratura reg. din Caransebeș pe diurnistul Mihail Magyar dela aceeași procuratură și la cea din Chichinda-mare pe suboficerul concediat Nicolae Radák.

Camera advocațională din Arad aduce la cunoștință, că avocatul de acolo Stefan Elek, în urma morții sale, a fost șters din lista acelei camere.

Sfințirea apei va fi celebrată și în estimp mâne în ziua Stului Botez decât capelanul militar gr.-oriental părintele Simeon Popovici cu pompa obicinuită. Ceremonia va avé loc la oarele 10 în strada Schewis vis-à-vis de casele dlui profesor D. Comșa lângă canal, unde va asista un batalion de onoare sub comanda dlui căpitan Muntean din reg. de inf. Nr. 31, precum și toți soldații gr.-or. din toate armele garnizoanei din Sibiu.

Procesiunea religioasă va veni la oara indicată sub conducerea capelanului militar și a preotului din suburbul-Iosefin din biserica parohială a suburbului la locul sfințirii apei. În decursul ceremoniei batalionul de onoare va descărca trei salve, ear' capela militară va intona „In Iordan botezându-Te Tu Doamne“, instrumentat spre acest scop de măiestrul capelui dl Mazalik.

Dare pentru „Kultur-Egylet“. Ni se scrie din Turda, că la 28 Ianuarie n. a. c. se va ține acolo o congregațiune extraordinară a comitatului Turda-Arieș, care între alte agende va petrața și rescriptul societății de maghiarizare din Cluj și acela al comitatului Târnavă-mică pentru votarea unui imposit complementar (pótadó) în favoarea „Kultur-Egylet“-ului din Cluj. Atragem atențiunea membrilor români ai congregațiilor comitatului Turda-Arieș asupra acestei impregiurări și sperăm, că nu vor întrelăsa și face datorința națională față cu unelțiile și volniciile „Kultur-Egylet“-istilor.

Clujul și decentralizarea tablelor regesci. Pentru cazul, dacă Clujul va căpeta și el o tablă regescă, orașul s'a obligat a se îngriji de localitățile corespunzătoare, clădind anume o casă spre acest scop.

Defraudatiune. Poliția din Budapesta a primit din partea poliției din Késmárk încunosințarea telegrafică, că casierul Carol Klupsch al casei de păstrare de acolo, după-ce a defraudat o sumă mai mare a luato- la sănătoasă.

Sinucidere. La 15 l. c. s'a sinucis în Cluj locotenentul de honveđ Gavrilă Cojocariu, bine cunoscut și în cercurile românesci din Sibiu. Motivul faptelor ar fi fost o boală de nervi, pe care nu o mai putea suporta.

Cas de moarte. Ieri după ameađa a murit aici avocatul Dr. Eduard de Larcher.

Scire teatrală. Mâne se va juca în teatrul de aici în beneficiul actriței E. Förster comedia lui Bauersfeld: „Bürgerlich und Romantisch“. D șoara Förster este una dintre cele mai bune puteri ale teatrului, piesa încă a fost bine aleasă și astfel se crede, că teatrul va fi bine cercetat.

† Ioan Creangă. „Democrația“ ne surprinde cu următoarea scire, precăt de scurt, pe atât de dureroasă pentru toți amicii literaturii române: Cu mare regret primim vestea despre moartea spiritualului autor al poezilor populare Ioan Creangă, institutor la Iași. Fie-i țărina ușoară.

Scire comercială. Domnul Diamandi D. Manole fiul, fost elev al școlii superioare de comerț din Paris, s'a asociat la afacerile de cassa de schimb existentă sub firmă C. Pascu din Bucurésie, care va urma aceleași afaceri sub noua firmă: C. Pascu & D. Manole.

Din Bucovina. La ședința generală a societății pentru literatura și cultura română în Bucovina, ținută în 12 Ianuarie a. c. s'a ales de vicepreședinte al ei profesorul dela universitate dl Vasile cavalier de Repta. La această ședință au participat și mai mulți boeri români.

— În orașele Suceava—Rădăuți—Siret s'a scris în locul decedatului deputat imperial Dr. Constantin Tomasciuc pe 31 Ianuarie st. n. alegerea deputatului imperial. Până acum s'au pus ca candidați dl Eudoxiu baron de Hurmuzachi și consilierul dela tribunal domnul Mizolei.

Regele Spaniei este din și în și mai bine. Ultimul buletin dela 14 Ian. n. oarele 2 d. a. constată, că însăneșoarea continuă trepat.

Diare oprite în Germania. „W. Tgbllt.“ primesce din Berlin cu data de 13 Ianuarie următoarea împărțire: Împăratul

și să mă fac că dorm, dar' pe D-șeu meu, dacă-mi apare earăși, am să o prind și să ved, cine și ce este“.

El ceți până se apropiă ameađeța, apoi se culcă și închise ochii. De multe-ori era aproape să adoarmă, dar' așteptarea, neliniștea și voința firmă îi depărțară somnul și 'l ținură treaz. Va fi stat o jumătate de oară așa, când auđi șgomot în frunzișul filegoriei. Abia deschise ochii puțin și vėđu două mâni albe despărțind crengile cu grije, pe semne, ca să vadă mai bine pe dormitorul. Apoi sunară pași ușori în nėsip. El se uită pe furie cătră intrarea filegoriei și inima 'i era să crepe de bucurie impacientă, când vėđu pe fata lui, cu manta și pălărie neagră, cu voalul verde dat la o parte, cu masca neagră pe ochi și preste partea deasupra a frumoasei sale fețe.

32.

Ea se apropiă în virfurile degetelor. El vėđu, cum în fața ei rėsări o roșată mai plină, precând se apropiă. Se uită multă vreme la dormitor; suspină și se părea că 'și șterge lacrimile. Apoi se apropiă de tot; se plecă preste el, rėsulfarea ei îl atinse, ca un sol ceresc, care îi vestea apropierea buzelor ei dulci. Ea se plecă și mai tare preste el și gura ei se aședă pe a lui — lin cum se aședă zorile preste coline.

Atunci el nu se mai putu reține; iute o cuprinse cu brațele, ear' ea cu un strigăt scurt de spaimă căđu în genuchi. El sărl

spăriat în picioare, credea că a leșinat, dar' ea era numai mută și tremura amar. O ridică, o trase, plin de fericirea revederii lângă el pe bancă, îi acoperi gura cu sărutări înfocate, o strinse la piept: „O, găsitu te-am eară, în sfinșit eară, tu fință iubită!“ strigă el, „nu ești fantasmă, trăsici, te țin în brațele mele ca și atunci și te iubesc ca și atunci și sunt fericit și extasiat, căci și tu mă iubesci!“

O roșată purpurie îi acoperi obraji, ea nu vorbea, ci se silia înzadar să scape din brațele lui. „Nu, acum nu te mai las“, duse el, ear' lacrimi, lacrimi de bucurie îi picurau din gene; „acum te țin și nici o putere din lume nu te va smulge din brațele mele. Și vino, jos cu masca aceasta invidioasă, vreau să ved întregă fața ta frumoasă, care, ah, vețnic trăsese în visurile mele“. Cu puterea din urmă se părea, că voesc ea să 'i depărteze mâna dela mască, respirul ei era greu, se luptă cu el, dar' voluptatea îmbetată a tinerului, care după atâtea tigoreală se vedea deodată așa nespun de fericit, o învinse ușor. El îi țină amândouă mâinile într'o mână, ear' cu cealaltă tremurând îi ridică pălăria și îi deslegă masca și vėđu — pe soția prietenului seu. — „Iosefina!“ strigă el ca prăbușit într'o prăpastie și gândurile lui se învirtiau rotogol. „Iosefina!“

Palidă, înlemnită și fără lacrimi stătută ea lângă el și îi duse suridend doios: „Da, Iosefina“.

„M'ai amăgit așadar?“ întrebă el amar, precând toată speranța și toată fericirea momentului premergător trecu pe dinaintea lui. „O, farsa aceasta ai putut să 'mi-o cruți. Dar“, continuă el, precând o idee îi fulgeră prin creeri, „pentru D-șeu, de unde ai inelul și batista?“

Ea roși din nou, isbucni în plâns și 'și ascuse capul la pieptul lui. „Nu“, strigă el, „răspunde-mi; este inelul meu, batista mea, te conjur, spune-mi, de unde 'ți-au venit în mâni, cine 'ți-le-a dat, de unde ai inelul?“

„Dela tine“, șopti ea, lipindu-se rușinată și mai tare de el.

Atunci căđu un raz de lumină în sufletul lui Fröben. Această lumină nouă îl orbia încă, dar' tot îi ridică lin capul în sus și se uită cu priviri de dragoste și admirare la ea. „Tu ești? Viseș eară?“ duse el, după-ce o privește lungă vreme. „N'ai duse, că tu ești dulceca mea fată? O Doamne, ce vėl a zăcut pe ochii mei! Da, acestia sunt obraji tēi ange-resci, aceasta este gurița ta grațioasă, care nu m'a sărutat astăzi de primată“.

O roșată intensivă acoperia obraji nevestei. Ea privia la el plină de fericire și plăcere. „Ce s'ar fi ales de mine fără de tine, nobilul meu prieten“, strigă ea, precând lacrimile îi umplură ochii strălucitori. „Ți aduce binecuvântarea sërmanei mele mame. Tu 'i-ai ușurat sfinșitul vieții și ai ridicat peatra miseriei de pe pieptul ei bolnav. O, cum

s'ar fi mulțumesc? Ce s'ar fi ales din mine fără de tine! Dară —“, continuă ea acoperindu-și fața cu mâinile, „ce s'a ales? Femeia altuia, nevasta prietenului tēu!“

El vėđu, cum o durere nesfinșită îi agita pieptul, cum printre delicatetele 'i degete curgeau șiroaie de lacrimi. El simția cât de intim îl iubesc și nici o idee de imputare nu 'i trecu prin minte, pentru-că ea este nevasta altuia. „Așa este“, duse el trist și stringându-o și mai tare la piept, ca-și-când cu toate aceste n'ar mai pute-o perde. „Așa este; să presupunem, că a trebuit să fie așa, căci altcum am fi fost prea fericți. Dar' în momentul acesta ești a mea, gândește, că vii preste piața școlii de medicină și eu te aștept. O, vino, mai îmbrășoază-mă odată ca atunci, numai odată!“

Perdută în amintiri se prinse de gâtul lui; de pe privirile ei posomorite se părea că se perde gândul realității. Amintirea se ridică acolo tot mai limpede, tot mai prietenoasă. Un suris grațios îi trecu preste gură și se scufundă în obraji în două gropițe dragălaşe. „Și tu nu m'ai cunoscut?“ întrebă el privindu-o cu gingășie.

„Ah“, duse ea, „atunci m'am uitat destul de bine la trăsăturile tale și 'mi-le-am scris afund în inimă, dar' șa că nu te-aș mai fi recunoscut. — Adevărat, că în prima seară, când 'i-ai trigat lui Faldner: „La revedere!““, 'mi-a venit foarte cunoscută vocea ta, dar' mai

tărdiu am ris și eu de presupunerile mele nebune. După aceea presimțiam câte odată, că tu trebuie să fi acela, dar' mai târziu duminecă pentru prima-oară de Pont des Arts, 'mi-a rėsărit numai decât soarele în fața ta. Se părea, că tu trăsici numai în amintire și la primele tale cuvinte 'mi-a fost clar, că tu, tu ești! Dar', se înțelege, tu nu m'ai mai putut recunoaște, așadară că m'am făcut foarte palidă?“

„Iosefino“, răspuse el „unde 'mi-au fost miștile? Unde 'mi-au fost ochii, urechile, de nu te-am recunoscut? Îndată, când te-am vėđut dintăiu, 'mi-a sbrutat o spaimă de bucurie prin suflet, căci semēnai cu icoana, pe care printr'o adevărată circulație a impregiurării o credeam că seamănă cu tine și o iubiam. Dar' descoperirea neamului mamei tale m'a dus pe o cale răticată. Eu acuma găsiam în tine numai pe fiica frumoasei Laura și adese, când ședeam lângă tine, îmi sbrura gândul de parte, departe — la tine!“ „O doamne!“ strigă Iosefina, „este adevărat, este o putință? Mē poți încă iubi?“

„Te pot, întrebii? — Dar' permis îmi este? Doamne din ceruri, pe tine te chiamă doamna Faldner; spune-mi pentru voea lui Dumneșcu, cum s'au întemplat toate aceste? Cum ai putut să nu mē mai aștepti nici o singură dată?“ (Va urma.)

și-a exprimat dorința, ca diarele „Kreuzzeitung“, „Volks“, „Freisinnige Zeitung“ și „Volkszeitung“ să nu se mai țină în casarmă și în casele ofițerilor.

Baluri de curte în Petersburg. După cum se anunță din Petersburg diarul „Pol. Korr.“, primul bal de curte acolo în anul acesta va avea loc la 22 Ianuarie în sala „Nicolaev“ a palatului de iarnă. Trei alte baluri se vor aranja în palatul de iarnă, în palatul Anitschkoff și în Eremitagiul. În cel din urmă va avea loc afară de aceea și o reprezentațiune de diletanți cu concursul marelui-duce-clironom, marilor-ducei Sergie și Paul.

Foamele spaimentătoare. „Gazeta de Moscova“ primesc din Galiția următoarele sciri: Din cauza lipsei de nutreț mai mult de 100.000 de cai au fost vânduți decât țerani galițieni pe preț de ris (dece sau douăzeci de copeici de cal) unor negustori ovrsei, care, neavând și dinși cu ce să hrănească, i-au ucis luându-le peile. Mânzii au fost toți uciși chiar de țerani. Cadavrele cailor au rămas pe câmp neîngropate, amenințând cu stricarea aerului și cu producerea unei epidemii rele. Guvernatorul austriac din Leopold a ordonat subprefecților să toacească oamenii și să îngroape cadavrele cailor. Acum subprefecții se ocupă numai cu treaba aceasta. Vitele cornute au fost deasemenea vândute pe un preț de nimic, adică cu o rublă sau două de cap. Prin grânarele locuitorilor nu se mai găsește nici un bob de grâu sau de curuz. Nu se găsește decât șoareci, care aleargă încoace și încolo prăpădiți de foame. Într'un cuvânt, foamea și nenorocirea sunt de spaimă; întrec orice închipuire. Suma de 1.200.000 de forini, dată de guvernul din Viena și de dietă pentru ajutorarea celor în lipsă, este cu totul neîdestulătoare. Ar fi trebuit o sumă de 5 ori mai mare. Însă guvernul a refuzat să mărească ajutorul, precum cerea dieta Galiției. Acei care sufer mai mult de foame sunt țerani, adică Rutenii. Procurorul din Leopold a confiscat toate diarele, care vorbesc despre foame, silindu-le astfel să tacă. Contele Badenii, guvernatorul Galiției, făgăduise că se duce în persoană la Viena să ceară ajutor, să stăruască pentru că se le capete, însă în loc de asta a petrecut bine sărbătorile în familie.

Remediu în contra influenței. Doctorii parisieni recomandă lapte fert amestecat cu ceai. Se bea ferbinte de mai multe ori pe zi. Cei din Berlin sfătuiesc a se evita contactul cu multă lume; a evita schimbarea repede de temperatură; a nu se expune la vânt; a respira cu gura închisă; a conserva în casă o temperatură de 14—15 grade.

Cum s'a nenorocit Emin-Pașa? „Kölnische Ztg.“ publică o scrisoare, din care se vede cum s'a petrecut incidentul, în urma căruia D-rul Schnitzer, adică Emin-Pașa, zace astăzi bolnav în Bagamoyo: Era la un banchet, dice numita scrisoare, la care Emin-Pașa ședea cu mai mulți misionari catolici din Africa. Emin-Pașa în mai multe toasturi și-a exprimat admirațiunea față cu activitatea plină de abnegațiune a misionarilor catolici. Au toastat și alții și astfel s'a beut mult vin. După masă diase Emin-Pașa către pater Girault, unul dintre misionari: „Astăzi m'ați scos cu totul din obicei; de cincisprezece ani n'am mai beut vin, nu mai sunt obișnuit deloc cu această beutură și acum nici-decât nu mă simt bine“. După aceea își luă adio și promise, că a doua zi va petrece toată ziua în misiunea catolică din Bagamoyo. Când vî se iese, fiind foarte scurt la vedere, se apropiă de o spărtură de părete, care credea că este o ușă, căci ajungea până la padiment. Era însă o fereastră, din care a cădut cu toată vehemența pe un coperiș de tînchea. De acolo s'a rostogolit pe pământ. Întreagă înălțimea, dela care a cădut, a fost de cinci metri.

VARIETĂȚI.

(Un proces de 470 de ani). Acum trei zile s'a terminat la Neutra în Ungaria un proces de moștenire, care a ținut 470 de ani. Erau trei odăi din localul tribunalului pline cu dosarele acestui proces. Aceste dosare au fost arse în fața magistraților, după ce s'au ales actele de interes istoric.

Avera, pentru care s'a urmat procesul, a fost lăsată în anul 1419 de episcopul de Neutra, Ladislau Demendy, și consista în moșii, al căror venit l-au luat multă vreme Turcii, precând stăpâniau Ungaria.

După ce Turcii au fost respinși, numeroșii moștenitori ai episcopului s'au sculat la judecată. La început averea era de vre-o 8 milioane, ear' ați, după atâtea cheltuieli de judecată, au rămas numai 22 mii de forini și are a se împărți între 2500 de moștenitori.

(Sdrobit de durere.) X se duce la telegraf cu următoarea depeșă: „Y. Brașov.“

Sdrobit de durere! Unchiul a murit. Vîno îndată, împărțim moștenirea.

Domnișoara dela telegraf face socoteala și-i dice:

- Costă 49 crețari.
— Dar n'am decât 43 crețari.
— Suprimați atunci trei cuvinte.
— Bine. Șterge, te rog, pe cele dintîiu.

„Sdrobit de durere“

Din public.*)

Avis.

Reuniunea română de cântări din Sibiu își va ține adunarea generală ordinară Mercuri în 10/22 Ianuarie a. c. seara la 7 oare în sala dela „Musikverein“, Pământul-mic Nr. 1. Sibiu, 5/17 Ianuarie 1890.

G. Dima m. p., Mateiu Voileanu, preș., secret. substit.

Invitare.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului“ va ține Duminică în 14/26 Ianuarie 1890 în comuna Gurariu în edificiul școlii o întrunire agricolă, la care se va discuta despre îmbunătățirea fânășelor dela munte și despre preparativele la expozițiunea de vite din Rășinari.

Întrunirea se va deschide la 11 oare înainte de amasă.

Toți membrii și spriginitorii reuniunii, precum și cei-ce se interesează de progresul agriculturii la noi sînt poștiți la această întrunire.

Sibiu, 16 Ianuarie 1890. Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului“.

* Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele diarului „Sieb.-Deutsch. Tageblatt“.)

Viena, 17 Ianuarie n. Se pregătesc o joncțiune telefonică între Viena și Berlin.

Berlin, 17 Ianuarie n. Compturile anului trecut arată un excedent budgetar de 80 milioane (?). Budgetul cel nou s'a urcat cu 108 milioane, din care 18 milioane sînt prelimate pentru urcarea salariilor funcționarilor.

Roma, 17 Ianuarie n. O nouă enciclică a Papei desaproabă amestecul bisericii în luptele politice și ordonă, ca catolicii în conflicte dintre stat și biserică să asculte mai mult de D-șeu decât de oameni.

Bruxella, 17 Ianuarie n. Cu prilegiul iubileului regelui va presenta guvernul un proiect de lege despre crearea unei casse de ajutorare pentru muncitori.

Londra, 17 Ianuarie n. Guvernul din Mozambique a refuzat evacuarea ordonată de guvernul portugez a teritoriilor, pentru care Portugalia a ajuns la ceartă cu Anglia.

După o scire neconfirmată din Petersburg s'a descoperit o nouă conjurațiune contra vieții țarului. Ofițeri complicați s'au sinucis. S'au făcut numeroase arestări.

Madrid, 17 Ianuarie n. Regele este pe calea însănătoșerii desevîrșite.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 17 Ianuarie n. Curia a respins cererea de nulitate a redactorului dela „Luminătorul“ Barcianu, ca nemotivată.

Viena, 17 Ianuarie n. Despre protestul signalat de diarele boeme al guvernului rusesc contra convențiunii comerciale anglo-bulgare nu se scie nimica în cercurile competente de aici. Se vorbește, că diua de ieri a fost hotărîtoare pentru reușita conferenței de împăcare germano-cehă. Se dice, că s'a obținut înțelegere și în cestiunea limbilor.

Berlin, 17 Ianuarie n. În Reichstag a comunicat secretarul de stat Stefan, că împăratul a renunțat la cartierul imperial proiectat a se instala în Frankfurt.

Paris, 17 Ianuarie n. Senatul și-a ales president pe Leroyer.

Lissabona, 17 Ianuarie n. Agitațiunea contra Angliei s'a lățit preste întreagă țeara. Aici au fost astă-noapte turburări mari. S'au făcut 70 de arestări. În Coimbra a fost arsă flamura engleză.

Bucuresci, 17 Ianuarie n. În conferențele ministrilor ținute în zilele trecute s'au desbătut cestiunile generale relative la încheierea convențiunii comerciale cu Austro-Ungaria și s'au rezolvat în înțeles favorabil încheierii convențiunii.

Belgrad, 17 Ianuarie n. Mai mulți dignitari înalți au fost decorați cu orduri rusesci. Scirea senațională, că Rusia a luat garanța pentru cel din urmă împrumut sêrbesc, este declarată din locurile competente ca inventată.

Bibliografie.

Gr. Vulturescu, adv. în România, a publicat o interesantă lucrare intitulată: „Despre societățile de credit funciar și instituirea lor în România cu legea și statutele creditului funciar; și regule pentru împrumutul la creditul funciar cu un apendice cuprinzînd mai multe formulare“. În această lucrare, prelîngă istoricul instituțiunii de credit funciar atît în țerele, unde a luat nascere, cât și în România, găsîm și o expunere completă de toate actele ce sînt necesare aceluia, care contractează împrumuturi ipototecare, atît pentru a dovedi capacitatea lor, cât și pentru a stabili dreptul de proprietate în legile vechi.

„Economia Națională“. Nr. 45 și 46 conține: Tractatele de comerț. — Raport consular. — Exploatarea moșiilor statului în regie după noul regulament. — Tabla materiilor. — Banca Națională a României. — Prețul produselor în portul Brăila. — Tablou de observațiuni meteorologice.

Buletinul institutului de băieți Mallian pe luna Decembrie conține: Dispozițiuni relative la reînțocirea elevilor în institut după vâcaciunea Nascerii-Domnului. — Bibliografie. — Serviciul sanitar. — Din cronica familiei noastre școlare. — Cestiuni rezolvate. — Programa examenului din Ianuarie al elevilor din școala comercială.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 1 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Nicolae Perisis decătră judecătoria cerc. din Verșeș.

— 17 Martie st. n. a. c. imobilele lui Olivier Turman decătră judecătoria cerc. din Baia-mare.

— 27 Ianuarie st. n. a. c. imobilele lui Mișco Miskovits, în Sămărtinul-sêrbesc, decătră judecătoria cerc. din Modos.

— 13 Martie st. n. a. c. imobilele lui Augustin Fuszko, în Ricea-Cristur, decătră tribunalul reg. din Dej.

— 17 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Stefan Widok decătră tribunalul reg. din Chichinda-mare.

— 24 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Mihail Rauner, în Starciovă, decătră tribunalul reg. din Panciova.

— 31 Ianuarie st. n. a. c. imobilele Elisabetei Koos decătră tribunalul reg. din Chichinda-mare.

Edict:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după Stefan Kovács (din Tiuri), la tribunalul reg. din Alba-Iulia.

Concurs în provincie:

— Contra Henric Schwarze în Brașov. Cnora. cas. Carol Kovács, massa crt. Victor Popescu. Term. de ins. 3 Februarie, prec. de licid. 3 Martie.

Posturi vacante:

— Un post de scriitor la procuratura reg. din Elisabetopol. A se adresa în patru săptămîni la autoritățile competente. — Un post de executor la judecătoria cerc. din Baan. A se adresa în două săptămîni la autoritățile competente.

Călindarul zilei.

6/18 Ianuarie 1890.

Italian: Botezul Domnului. Gregorian: Prisca. Soarele: răsare 7.48, apune 4.40.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 17 Ianuarie, 6 oare dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosferică în mm., Diferența din presiune, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul temperaturii, Direcțiunea vîntului.

Din țeară, 15 Ianuarie, 7 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiune atmosferică în mm., Temperatura după Celsius, Vîntul (direcțiune și tăria).

Sosiți în Sibiu.

La 17 Ianuarie n.

Hotel „Impăratul Romanilor“. Dunca Scheleru cu frate-sau, din România. Dionisiu Wellman, voiașter din Budapesta.

Hotel „Meltzer“. Francisc Eisenberg, voiașter din Britan.

Hotel „Habermann“. Susana Major, chelneriță din Odorheul-sêciuc, Nicolae Popu din Tohanul-vechiu.

Teatru orașenc în Sibiu.

Abonament. Abonament 73.

Luni, în 20 Ianuarie 1890:

„Der Lustige Krieg“. Operetă în 3 acte, de Francisc Zell și Richard Genee. Muzică de Ioan Strauss.

Economic.

Comisiunea pentru floxeră. În ședința comisiunii pentru floxeră dela 14 l. c. n., după o desbatere foarte interesantă, s'au rezolvat toate cestiunile puse la ordinea zilei.

Reforme agricole. În ministerul de agricultură ungar au loc consultări, care au de scop a extinde baza proiectului de lege asupra poliției de câmp și prin conlucrarea cercurilor economice interesate a ridica agricultura. Între altele s'a pus în perspectivă constrîngerea cercurilor economice interesate la formarea unei reuniuni; agendele administrative ale reuniunilor agricole ce se vor crea în comitate se vor conduce de directorii specialiști și plății, care vor avea a conlucra și ca referenți economici ai guvernului și vor reprezenta interesele economice în comisiunile administrative; în fine reuniunile mai mici se vor organiza după cercuri.

Exportul de doage de buți din Ungaria via Fiume-Triest în anul trecut. Exportul de doage în anul 1889 preste Fiume și Triest a ajuns dimensiuni extraordinare de mari. S'au exportat adică 61.20 milioane bucăți, din care 48.25 mil. preste Fiume și 12.95 milioane bucăți preste Triest. Din cantitatea de export a anului trecut au mers 47.27 milioane bucăți în Franca (mai mult ca în anul 1888 cu 1.42 milioane buc.), 7.85 mil. buc. în Italia (+ 1.80 mil. buc.), 1.17 milioane bucăți în Algeria și Tunis, 0.50 mil. în Spania și Portugalia, 0.24 mil. în Anglia.

Stabilirea unei navigațiuni litorale adriatice. Îngrijirea ministrului de comerț Baross de a ridica navigațiunea litorală și în legătură cu aceasta comunicațiunea fiamană a dat ansă direcțiunii „Adriei“ a face studii pentru stabilirea unei navigațiuni litorale, care să se extindă deoparte asupra porturilor italiene până la Corfu și Malta și de altă parte asupra porturilor grecești și dalmatene.

Lloydul austro-ungar. Venitele de exploatare ale acestei societăți au fost în Noembrie anul 1889 următoarele: 881.551 fl. la o cale de 171.330 miluri, contra 871.089 fl. la o cale de 161.416 miluri în aceeași lună a anului 1888; prin urmare în 1889 un plus de 10.462 fl. la o cale de 9914 miluri mai mult. Venitele dela 1 Ianuarie până la finea lui Noembrie 1889 au fost de 7.554.892 fl. la o cale de 1.636.353 miluri, contra 7.160.033 fl. la o cale de 1.630.687 miluri în același period al anului 1888. Prin urmare dela 1 Ianuarie până la finea lui Noembrie 1889 rezultă un plus de 394.859 fl. la o cale de 5666 miluri mai mult.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 14 Ianuarie Grâu, hectolitru 76—82 chilo f. 5.20. până f. 6.—, grâu mestecat 70 până 74 chilo f. 4.— până f. 4.80, sêcara 70 până 75 chilo f. 4.30 până 4.70, orz 62 până 66 chilo f. — până f. —, ovés 42 până 50 chilo f. 2.20 până f. 2.80, curuzul 70 până 74 chilo f. 3.30 până f. 3.70, mălaiul 78 până 82 chilo f. 4.— până f. 4.50, cartofi 68 până 70 chilo f. 1.— până f. 1.20, semînțe de cânepă 48 până 50 chilo f. 3.— până 4.—, mazerea 76 până 80 chilo f. 5.— până 6.—, lintea 78 până 82 chilo f. 9.— până f. 10.—, fasolea 76 până 80 chilo f. 4.— până f. 5.—, pșat de grâu 100 chilo f. 14.— până f. 16.—, fână Nr. 3 100 chilo f. 15.50, Nr. 4 f. 13.50, Nr. 5 f. 11.—, slănină 100 chilo f. 50.— până f. 58.—, unsoarea de porc f. 58.— până f. 60.—, sêu brut f. 20.— până f. 22.—, lumini de sêu f. 32.— până f. 33.—, lumini turnate de sêu f. 35.— până f. 36.—, săpunu f. 20.— până f. 24.—, fên 100 chilo f. 1.50 până f. 1.80, cânepa f. 30.— până f. 32.—, lemne de foc uscate m. cub. f. 2.50 până f. 3.50, spirțul p. 100 l. 52 până 55 cr., carnea de vită chilo 40 cr., carnea de vițel 30 până 46 cr., carnea de porc 42 până 48 cr., carnea de berbec — până — cr., ou 10 cu 30 până 35 cr.

Piața din Mediaș, 14 Ianuarie Grâu hectolitru f. 5.60 până f. 6.—; grâu mestecat f. 4.60 până f. 4.80 sêcara f. 3.70 până f. 4.—; orșul f. — până f. —; ovés f. 2.40 până f. 2.50; curuzul f. 3.60 până f. 3.75; semînța de cânepă f. — până f. —; crumpenele f. 1.30 până f. 1.50; mălaiul hectolitru f. — până f. 10.—; mazerea f. 5.— până f. 5.00; fasolea f. 3.50 până f. 3.75; lintea f. — până f. —; chiminul (sêcureana) f. — până f. 50.—; sêu brut 100 chilogrami f. 20.— până f. 24.—; lumini de sêu vîrsate f. 34.— până f. 38.—; unsoarea de porc f. 65.— până f. 70.—; slănină f. 40.— până f. 60.—; cânepa f. 38.— până f. 40.—; fênul f. 1.80 până f. 2.20; săpunul 100 bucăți f. 20.— până f. 30.—; spirțul gradul 55 cr.; carnea de vită chilo 28 până 32 cr.; carnea de vițel 24 până 32 cr., carnea de porc — până 44 cr.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 14 Ianuarie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., unguresci grei, tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 46.— cr. până 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., până 45.— cr., marfă țărănescă, grea — cr., ușoară — cr., de mijloc 44.— cr., până 54 1/2 cr., ușoară 42.— cr. până 45 1/2 cr., românesci, de Bakony grei 43.— cr. până 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sêrbesci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr. până 47 1/2 cr., îngrășăți cu ghindă — cr. până — cr. per 40% cumpărați dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 15 Ian. 1890.

Table with columns: Sămînțe, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogr. dela, până. Includes rows for Grâu, Sêcară, Orz, Ovés, Cuceruz, Meiu, and various oils.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with columns: Hartie-monetă română, Lire tunecese, Imperiali, Ruble rusesce. Includes values for Cump. and vînd.

Bursa de Budapesta

Table with columns: Rentă de aur ung., Impurumul căilor ferate ung., Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung., Bonuri rurale ung., etc.

Bursa de Viena

Table with columns: Renta de aur ung., Impurumul căilor ferate ung., Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung., Bonuri rurale ung., etc.

Bursa de Bucuresci.

Table with columns: 15 Ianuarie, Renta rom. per 1875 5/8, Renta română amort. 5/8, Oblig. de stat. C. F. R. 6%, etc.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Eu am fost însuși în poziție de a vedea

Articles de l'Exposition universelle de Paris 1889.

MINUNIA și FARMECUL

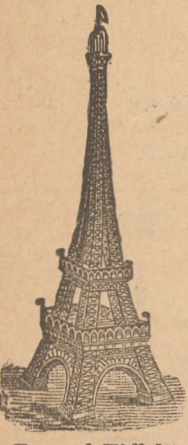

RENUMITEI ȘI NE MAI POMENITEI „EXPOZIȚII UNIVERSALE DIN PARIS”

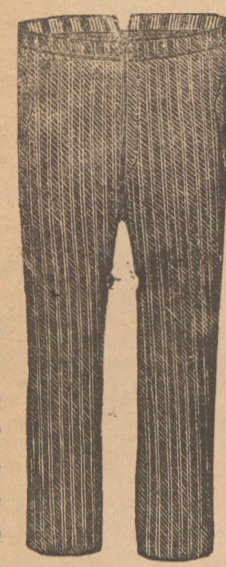
cu toate milioanele ei de rare lucruri celebre, cu maiestrosul „Dom Central”, cu grandiosul și necomparabilul palat de industrie împreună cu nenumăratele lui comori de artă și industrie. — În interesul negoțului nostru indigen, în interesul moravurilor și obiceiurilor din patria noastră, am examinat cu ochiul unui specialist și am studiat cu deamănuntul îndeosebi avântul industriei franceze.

În urma experiențelor mele de mai mulți ani, mi-a succedat a face în Paris legături distinse, în urma cărora mă aflu în plăcuta poziție, de a pute servi onorabililor mei mușteri, precum și onorabililor cetitori ai acestui țiar, cu multe articole **prețioase folositoare, reale, practice și pline de artă** cu cele mai ieftine prețuri.

„Întocmai cum „Turnul-Eiffel” este admirat de întreaga lume, așa de renumite și de căutate sunt și mărfurile, pe care le-am adus din Paris în 136 de lași, și recomand fiecărui, care nu a fost însuși în Paris, a-și comanda din mărfurile aici indicate, pentru a se convinge, că așa ceva excelent de bun și ieftin nu mai există.

„Turnul-Eiffel”.

Colosal de ieftin, bun și durabil.

1600 bucăți de PANTALONI de IARNĂ

gata, durabili în diverse mostre, eleganți și fini, pe care i-am primit în loc de plată, sunt silit, câtă vreme mai gros proviziunea, să-și vând în detal sau en gros cu următoarele prețuri fabuloase:

Sorta I-a din stoffe de modă gătiți	fl. 1.90
Sorta II-a din stoffe de Brünn	fl. 3.25
Sorta III-a din stoffe de lână de oaie	fl. 4.50

Toți pantalonii sunt gătiți după cel mai nou jurnal din stoffe tari de iarnă și elegant. La comanda din afară e drept măsură suficientă lungimea pasului și cuprinsul pântecului.

Numai **fl. 6.50**

costă

un rînd de haine bărbătești

modern, elegant, splendid, de toamnă și de iarnă, din materii de toamnă și de iarnă din Brünn, în ori-ce mărime și în ori-ce culoare, așadar laolaltă

1 păr. pantalon, 1 giletă, 1 roc.

I. calitate.	II. calitate.
fl. 8.50	fl. 10.50
Un rînd întreg fl. 6.50	
III. calitate.	
fl. 10.50	

Drept măsură e suficient să se arete la comandă lungimea pantalonilor, cuprinsul pieptului și lungimea mânecilor, precum și culoarea și rînduri întregi.

„Ortă a vestmintelor, Mustre nu se pot trimite, deoarece-se se află numai rînduri întregi. Aceleași vestmintele pentru băieți după măsură dela 6—13 ani, fiecare calitate cu fl. 2 mai ieftin.

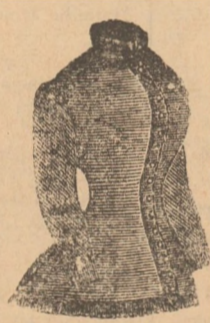

Numai **fl. 5**

costă

rocuri de pousse

elegante, gata, călduroase, cupțușite, din cel mai bun pousse stirian, pentru ori-ce măsură, în ori-ce mărime, în toate colorile, de toamnă și de iarnă.

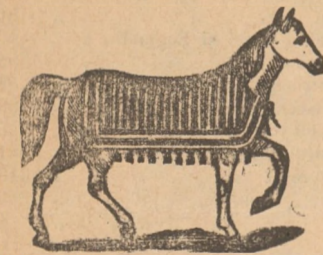

Numai **fl. 1.80**

costă

jachete de iarnă

pentru domii și dame, în cele mai frumoase colorii de modă, se dau după ori-ce trup, e cea mai bună îmbrăcăminte de iarnă și de toamnă. Numai **fl. 1.80**.

Numai **fl. 1.75**

bucata de toale de cai, se vînd de minime ieftin din cauza desființării fabricii de toale. — Cine își cruță caii, să-și cumpere aceste renumite

Toale de cai,

care nici-odată nu se mai pot căpăta așa de bune, de mari, de groase, de călduroase și de ieftine.

Grupul Nr. 5.

10 daruri prețioase.

Numai **fl. 1.50.**

- 1 lanț de aur de facon, foarte fin,
- 1 sipcă de țigarette de spumă de mare,
- 1 țitoare de țigarette, țesătură de artă,
- 1 aparat de foc veclnic,
- 1 cravată de mătășă și atlas,
- 1 ac de cravată cu petri,
- 1 creion de nickel cu penă,
- 1 briceagă și scobitoare de dinți,
- 1 inel cu petri,
- 1 suvenir de Viena ca obiect de lux.

fl. 1. Fiecare articol. fl. 1.

1 orologiu de bronce ce merge regulat, cu garanță 1 fl.	1 lanț de orologiu din aur artificial cu acățătoare 1 fl.	1 inel din aur-double cu petri 1 fl.	1 medalion din aur artificial, cu petri 1 fl.	1 brațar dela expoziția din Paris 1 fl.	1 medalion de inimă din argint veritabil, probat 1 fl.
1 Cusmă de iarnă din peluș de Persia, cu vată călduroasă 1 fl.	1 pălărie bărbat. din păsă moale foarte țipoare 1 fl.	4 cravate bărbat. fiecare în altă formă și colorate, foarte fine 1 fl.	1 păr. mănuși călduroase pentru iarnă, din lână 1 fl.	1 jachetă de lână pentru dame și bărbați 1 fl.	1 păr. pantalon de lână (sistem Jäger) pentru domni 1 fl.
1 cămașă bărbătească, foarte fin gătită, albă ori colorată 1 fl.	1 păr. ismene bărb. din pânză de casă bine lucrate 1 fl.	6 păr. ciorapi bărb. într'o culoare ori cu vîrți frumoase 1 fl.	3 păr. ciorapi fem. într'o culoare sau cu vîrți frumoase 1 fl.	1 corsetă cuirasată, fason parisian, foarte durabilă 1 fl.	12 batiste, cu margini colorate, chivite 1 fl.
1 cămașă femeiască din șifon ori în cu broderii 1 fl.	1 corsetă de noapte din șifon cu broderie fină 1 fl.	1 păr. ismene fem. din șifon, cu broderie fină 1 fl.	1 suenă călduroasă, cu bordure 1 fl.	3 sorturi de casă, mostre frumoase și moderne, veritabil de spelat. 1 fl.	1 sort de lister, calitate bună, caro, chivit, 3/4 de mare 1 fl.
1 jachetă de dame din creton francez lucrată 1 fl.	1 haină de iarnă gata pentru copii dela 1—3 ani 1 fl.	1 covor de pat din stofă de jute desin frumos 1 fl.	1 cearecaf de tot mare și gata 1 fl.	6 merindare de in, mari și tari 1 fl.	6 ștergare, calitate bună, caro, chivite 1 fl.
1 față de masă bună damast alb ori colorată 1 fl.	6 serviette pe deplin de mari, albe ori colorate 1 fl.	1 năframă de mătășă 1 cot de mare și în ori-ce culoare 1 fl.	3 batiste de mătășă de Lyon, în mai multe colorii 1 fl.	1 eventail cu zugrăvire artistică, foarte frumos 1 fl.	1 năframă mare călduroasă pentru dame, 3/4 de mare 1 fl.
1 pipă din spumă de mare artificială 1 fl.	1 sipcă de țigară spumă de mare veritabilă cu chichilbar 1 fl.	1 pipă pentru burghet, spumă de mare artificială cu vergea cu tot. 1 fl.	1 aparat de foc, aprinde însuși cu țeștea fulgerului 1 fl.	1 portmonen tot din pele cu incheietoare 1 fl.	1 portmonen pentru bani și documente 1 fl.
1 lămpășă cu o lumină intensivă 1 fl.	1 satulă de cusut de mătășă cu scule de cusut 1 fl.	1 album pentru fotografii, foarte fin 1 fl.	1 briciag cu 4 tășuri, cu aparat pentru scoaterea dopurilor. 1 fl.	1 crucifix din metal topit, nu se poate sparge 1 fl.	1 oglindă de părete 35 cm. de mare, în cadru de nuc 1 fl.
6 linguri de supă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	6 furculițe franc. din argint de Phönix veritabil 1 fl.	3 cuțite de masă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	12 lingurițe de cafea din argint de Phönix veritabil 1 fl.	1 lingură mare de supă din argint de Phönix veritabil 1 fl.	2 feșnice de salon argintărie fină, formă frumoasă 1 fl.
1 țitoare de zahăr splendid argintărie și fină 1 fl.	1 moară de cafea, cea mai bună construcție, durabilă 1 fl.	6 tase de cafea calitate bună neperitoare 1 fl.	1 împărățel și împărățeașă, 2 frumoase figuri de decorațiune 1 fl.	3 broșuri de dame în mostre deosebite 1 fl.	1 briciu, tăiș englez veritabil, foarte ascuțit 1 fl.

Grupul Nr. 1.

21 articole pentru dame.

Numai **fl. 2.70.**

- 1 mare năframă de iarnă.
- 3 năframă de grunzi parisienne.
- 1 părechio de coroi Pierre de Strass.
- 3 ace de broș franceze.
- 1 portmonen de dame parisian.
- 1 lanț de aur double parisian.
- 1 sicluță de parfum cu miros plăcut.
- 2 pasta de dinți alabaster și pomadă.
- 6 săpunuri de toalete parisiane aromatice.
- 1 oglindă de toaletă cu saltar.
- 1 inel de briliant imit. pentru dame.

Grupul Nr. 2.

136 recuzite de seris.

Numai **fl. 1.—.**

- 1 cassetă elegantă conține următoarele: 50 coale hârtie de epistolă fină, octav.
- 50 plieri bune ce se potrivesc la hârtie.
- 3 condeie de penă franceze durabile împreună cu capsule.
- 3 excelente creioane Hardtmuth.
- 24 pene de seris într'o cutie.
- 1 frumos notes legat în lack.
- 1 coșă hârtie sugătoare rosa.
- 1 lineal de lemn de cedru cu centimetru.
- 2 leniare și gumă.

Grupul Nr. 3.

120 articole pentru bărbați.

Numai **fl. 2.70.**

- 1 orologiu de bronz parisian ce merge regulat.
- 1 turu al lui Eiffel din nickel.
- 3 nasturi de cămașă din argint probat.
- 1 mașină de țigarette de nickel francez.
- 100 de taburi veritabil parisienne.
- 6 batiste parisienne, chivite.
- 1 cravată de modă parisiană de mătășă.
- 6 săpunuri de toaletă aromatice parisienne.
- 1 frumos suvenir de Paris.

Oglindă de părete în cadru de aur fin fl. 1.90

pro bucată, câtă vreme tine proviziunea. Aceste oglinzi ce arată foarte frumos, limpede și luminos sunt în cadre de aur splendid aurite și decorate cu arabesce, circa 55 centimetri de înalțe și 40 centimetri de late, o decorație pentru ori-ce locuință, de aceea nimeni să nu întârzie a comanda cât mai în grabă. Mai departe se află și oglinzi mai mari, 67 centimetri de lungi și 47 centimetri de late, la **fl. 4.65.**

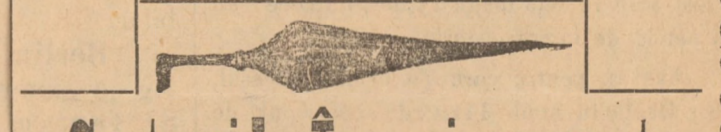
Fiecare se-și cruțe plumăniile și se-și cumpere pentru fl. 1.50

8 bucăți recuzite de fumar: 1 pipă de lemn cu seurgere 1 vergea fină potrivită la ea 1 jăcicau de pele fin 1 aparat de foc de buzunar, calitate neruinabilă 1 țitoare de țigareti 1 sipcă de țigarette igienică, spumă de mare 1 excelentă pipă de casă scurtă 1 vergea pe potrivireală. **Toate împreună fl. 1.50**

Mașină de cusut pentru familie fl. 5.50

pe cea mai nouă construcție costă, în loc de 15 fl., acum numai **fl. 5.50** Garantiez pentru excelenta prestare și pentru impuneștrina frumoasă și regulată a acestei mașini de mână. Lucrează înte, frumos și tare, aproape ca ori-și care mașină mare, coase toate materiile fără excepțiune, fie fine ori dure, face după plac impuneștruri mari, mijlocii ori de tot mici, este după cele mai noue experiențe mecanice-technice durabil construită din cel mai bun material și se expedează împreună cu toate recuzitele ce-i aparțin și cu instrucțiunea de folosință.

pedează împreună cu toate recuzitele ce-i aparțin și cu instrucțiunea de folosință.

Corturi! În ori-ce preț

se vînd 5600 bucăți corturi gata elegante; deoarece proprietarul are lipsă urgentă de bani, fabrica se desființează cu totul. De aceea se vînd cu pagubă! Cu ori-ce preț!

I. Cort patent sortă bună	II. Cort Zanella cu bordură atlas	III. Cort Austria din semi-mătășă fină franceză	IV. Cort Anglais, din mătășă fină franceză
fl. 1.—	fl. 1.50	fl. 2.—	fl. 3.—

Toate corturile sunt construite foarte durabil din cel mai bun material indigen și străin, din stoffe patent, semi-mătășă Zavella, precum și din mătășă de Lyon și provăte cu bețe elegante, tari și frumos decorate, cu șini de oțel și apărătoare de viscole. Mai nainte costau de două-ori și de trei-ori atăta.

Cucu!

Din cauza unor solviri urgente vînd numai în decurs de un timp foarte scurt 50 bucăți splendide și regulate

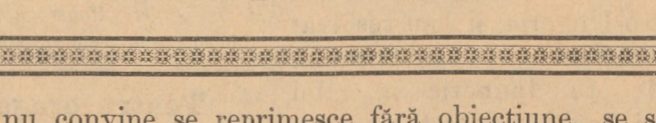
orologe cucu,

care mai nainte costau de trei-ori atăta, și singuratic pentru prețul bagatel de **fl. 8.50.**

Aceste orologe cucu sunt regulate prelungă garanță și provădate cu bătătoare; la fiecare baterie se ivesc cucul cu sculptul lui strigat: „Cucu!” Dulapul e elegant, mare, bogat sculptat în sistem elvețian.

1000 bucăți cușme rusești Ignatieff

din astrachan imit. în încreșt, cupțușite călduros cu vată, trebuie să le vînd cât mai în grabă și le dau cu duzina la fl. 11, — sau singuratic cu **fl. 1 pro bucată.**

Expeditura se face cu rambursă postală. Comande sunt a se adresa la singura adresă:

Indrustrie-Handlungs-Haus „zur ungar. Krone“, Wien, 5. Bezirk, Rüdigerergasse Nr. 113.